

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

Î N C H E I E R E

privind inadmisibilitatea recursului

în cauza civilă

Sergiu Savca împotriva Mariei Jelăuc, intervenienți accesorii Instituția Publică „Cadastrul bunurilor imobile”, OCT Dondușeni, Sergiu Jelăuc, Vasile Coșman, Oleg Mazur și Ion Mazur

(recunoașterea dreptului de proprietate asupra terenului agricol, declararea nulității contractului de donație, revendicarea bunului imobil sau achitarea contravalorii acestuia, încasarea venitului ratat, a prejudiciului moral și a cheltuielilor de judecată)

împotriva deciziei din 26 martie 2024 a Curții de Apel Bălți,

(Dosarul nr. 2ra-926/24
PIGD Nr. 2-17059712-01-2ra-30072024)

Recurs vădit neîntemeiat, conform art. 433 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă. Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel nu constituie temei de casare.

Prima instanță – Judecătoria Edineț, sediul Dondușeni (jud. T. Sobolschi)
Instanța de apel – Curtea de Apel Bălți (jud. E. Grumeza, N. Chircu, A. Ciobanu)

8 octombrie 2026

Textul corespunde originalului

**Examinând în lipsa părților recursul declarat de avocatul Eugeniu Fencovschi,
în interesele lui Sergiu Savca,**

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte*,

Ana Cucerescu,

Gheorghe Stratulat, *judecători*

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 1 decembrie 2017, Sergiu Savca a depus cerere de chemare în judecată împotriva Mariei Jelăuc, solicitând:

- i. recunoașterea dreptului său de proprietate asupra terenului agricol cu suprafața de 1,5142 ha, amplasat în extravilanul satului *****, raionul *****,
- ii. revendicarea bunului imobil sau achitarea contravalorii acestuia;
- iii. încasarea venitului ratat în mărime de 26 000 lei, a prejudiciului moral în mărime de 5000 lei și a cheltuielilor de judecată.

2. Ulterior, la 26 septembrie 2019, reclamantul și-a concretizat pretențiile, iar la 16 februarie 2021 le-a majorat, solicitând suplimentar declararea nulității contractului de donație încheiat la 31 octombrie 2019, prin care terenul în litigiu a fost transmis lui Sergiu Jelăuc.

3. În motivarea acțiunii, Sergiu Savca a susținut că terenul a aparținut buniciei sale Olga Savca, iar Maria Jelăuc a fi dobândit dreptul asupra acestuia în urma unor acțiuni ilegale privind actele în baza cărora a fost înregistrat dreptul de proprietate.

4. Reclamantul a făcut trimitere la ordonanța procurorului din 14 aprilie 2017 privind încetarea urmăririi penale în privința Mariei Jelăuc în legătură cu intervenirea termenului de prescripție a răspunderii penale.

5. Prin încheierea Judecătoriei Edineț, sediul Dondușeni din 3 martie 2021, în proces au fost atrași în calitate de intervenienți accesorii Vasile Cosman, Oleg Mazur, Ion Mazur.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

6. Prin hotărârea din 11 mai 2023 a Judecătoriei Edineț, sediul Dondușeni, acțiunea depusă de Sergiu Savca a fost respinsă integral.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE APEL

7. La 18 mai 2023, avocatul Eugeniu Fencovschi, în interesele lui Sergiu Savca, a declarat apel împotriva hotărârii din 11 mai 2023 a Judecătoriei Edineț, sediul

Dondușeni, solicitând casarea hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

8. Prin decizia din 26 martie 2024 a Curții de Apel Bălți, apelul declarat de Sergiu Savca a fost respins, cu menținerea hotărârii din 11 mai 2023 a Judecătorei Edineț, sediul Dondușeni.

9. Instanța de apel a reținut că, la data emiterii dispoziției autorității publice locale privind atribuirea terenului, Olga Savca era decedată și nu a primit titlul de autentificare a dreptului asupra terenului.

10. De asemenea, instanța de apel a constatat că nici Ion Savca, indicat de reclamant drept succesor al Olgăi Savca, nu a fost titularul unui drept de proprietate înregistrat asupra terenului litigios.

11. În aceste condiții, instanța de apel a considerat că reclamantul nu a demonstrat existența unui drept de proprietate asupra terenului care să fi fost transmis lui pe cale succesorală și care să poată constitui temei pentru revendicarea bunului.

12. Cu privire la ordonanța procurorului din 14 aprilie 2017 privind încetarea urmăririi penale în privința Mariei Jelăuc, Curtea de Apel Bălți a reținut că acest act nu confirmă existența dreptului de proprietate al lui Sergiu Savca sau al lui Ion Savca asupra terenului în litigiu.

13. Instanța de apel a menționat că urmărirea penală a vizat acțiuni imputate Mariei Jelăuc în legătură cu actele folosite la înregistrarea dreptului asupra terenului, iar urmărirea penală a fost încetată în legătură cu intervenirea termenului de prescripție a răspunderii penale.

14. Totodată, instanța de apel a respins argumentul apelantului potrivit căruia ordonanța din 14 aprilie 2017 ar fi suficientă pentru recunoașterea dreptului său de proprietate asupra terenului, reținând că existența unor nereguli privind înregistrarea dreptului Mariei Jelăuc nu conduce, prin ea însăși, la constatarea dreptului de proprietate al reclamantului asupra bunului.

15. Referitor la argumentele privind succesiunea, instanța de apel a reținut că Sergiu Savca nu a demonstrat că terenul în litigiu a făcut parte din patrimoniul succesoral al lui Ion Savca.

16. Curtea de Apel Bălți a mai reținut că reclamantul nu a demonstrat, în modul prevăzut de lege, dobândirea prin succesiune a dreptului de proprietate asupra terenului litigios.

17. În ceea ce privește pretenția de revendicare, instanța de apel a pornit de la faptul că reclamantul care solicită restituirea unui bun de la posesor trebuie să

demonstreze propriul drept de proprietate asupra bunului revendicat. În lipsa demonstrării unui asemenea drept, Curtea de Apel Bălți a considerat neîntemeiată atât cererea de recunoaștere a dreptului de proprietate, cât și cererea de revendicare a terenului sau de achitare a contravalorii acestuia.

18. Referitor la venitul ratat și prejudiciul moral, instanța de apel a concluzionat că, în condițiile în care Sergiu Savca nu a demonstrat dreptul său asupra terenului și lezarea acestui drept, nu există temei pentru admiterea pretențiilor privind încasarea veniturului ratat și compensarea prejudiciului moral.

19. Cu privire la cererea de declarare a nulității contractului de donație din 31 octombrie 2019, încheiat între Maria Jelăuc, Grigorii Jelăuc și Sergiu Jelăuc, instanța de apel a reținut că reclamantul nu a indicat un temei de fapt și de drept care să justifice nulitatea contractului. Curtea de Apel Bălți a mai considerat că Sergiu Savca nu a demonstrat existența unui interes legitim pentru contestarea contractului de donație, în condițiile în care nu a fost demonstrat dreptul său de proprietate asupra bunului care a constituit obiectul contractului.

20. Referitor la excepția de tardivitate invocată în apel de reprezentantul intervenientului accesoriu Sergiu Jelăuc, instanța de apel a reținut că aceasta urma să fie ridicată în fața primei instanțe, în faza procesuală prevăzută de lege, și nu mai putea fi invocată pentru prima dată în apel.

21. În final, instanța de apel a concluzionat că argumentele formulate de Sergiu Savca nu răstoarnă constatările primei instanțe și nu justifică schimbarea soluției pronunțate, motiv pentru care a respins apelul și a menținut hotărârea primei instanțe.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

22. La 29 iulie 2024, avocatul Eugeniu Fencovschi, în interesele lui Sergiu Savca, a declarat recurs împotriva deciziei din 26 martie 2024 a Curții de Apel Bălți și a hotărârii din 11 mai 2023 a Judecătoriei Edineț, sediul Dondușeni, solicitând admiterea recursului, casarea hotărârilor instanțelor inferioare și emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie admisă.

23. În susținerea recursului, Sergiu Savca a invocat art. 432 alin. (1) lit. e) din Codul de procedură civilă, susținând că decizia instanței de apel se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor.

24. Recurentul susține că instanțele nu au acordat efectul juridic corespunzător ordonanței din 14 aprilie 2017 privind încetarea urmăririi penale în privința Mariei Jelăuc. Recurentul susține că ordonanța procurorului urma să fie considerată, în sensul art. 123 alin. (3) din Codul de procedură civilă, echivalentă unei sentințe pronunțate într-o cauză penală și, în consecință, obligatorie pentru instanța civilă sub aspectul faptelor stabilite prin aceasta.

25. Recurentul a mai susținut că motivarea instanței de apel este contradictorie în partea referitoare la dreptul Olgăi Savca asupra terenului, înstrăinarea acestuia de către Ion Savca și drepturile succesoriale invocate de Sergiu Savca.

26. De asemenea, recurentul consideră că instanța de apel a examinat superficial motivele apelului și nu a răspuns corespunzător argumentelor sale.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

27. Articolul 431 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) Examinarea recursului împotriva deciziilor instanțelor de apel ține de competența Curții Supreme de Justiție.

(2) Asupra admisibilității recursului decide un complet din 3 judecători.”

28. Articolul 432 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) Recursul este admis dacă:

a) interpretarea legii din hotărârea contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție;

b) prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție;

c) a fost admis neîntemeiat un apel introdus tardiv sau a fost respins ca fiind tardiv un apel depus în termen;

d) hotărârea sau decizia vizează drepturile persoanei care nu a fost atrasă în proces;

e) hotărârea sau decizia este arbitrară ori se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor;

f) instanța nu a fost compusă potrivit legii sau hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(2) Temeiurile menționate la alin.(1) lit.d)-f) pot fi invocate în recurs doar dacă au fost invocate în apel sau dacă încălcarea a avut loc în instanța de apel.”

29. Articolul 433 alin. (1), lit. f) și alin. (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) Cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care:

f) recursul este vădit neîntemeiat.

(2) Recursul declarat în temeiul art. 432 alin. (1) lit. e) nu poate fi declarat inadmisibil în temeiul alin. (1) lit. e) din prezentul articol.”

30. Articolul 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă:

„(1) Recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel”.

31. Articolul 440 alin. (1) și alin. (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) În cazul în care se constată existența unuia dintre temeiurile prevăzute la art.433, completul din 3 judecători, printr-o încheiere irevocabilă adoptată în lipsa părților, declară recursul inadmisibil.

(2) Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se expediază părților.”

32. Articolul 442 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă:

(1) Judecând recursul declarat împotriva deciziei date în apel, instanța verifică, în limitele invocate în recurs, legalitatea hotărârii contestate prin prisma temeiurilor prevăzute la art. 432. Instanța invocă, din oficiu, neatragera în proces a persoanelor ale căror drepturi sunt lezate prin hotărâre.

(2) În recurs nu pot fi administrate noi probe, cu excepția celor care dovedesc cheltuielile de judecată și despăgubirile menționate la art. 372 alin. (3). Aprecierea probelor dată de prima instanță și de instanța de apel este obligatorie pentru instanța de recurs, cu excepția cazului în care se invocă temeinic art. 432 alin. (1) lit. e) sau în care Curtea Supremă de Justiție examinează cauza după trimitere la rejudecare.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

33. Sub aspectul respectării termenului de declarare a recursului, Completul de judecată reține că dispozitivul deciziei Curții de Apel Bălți a fost pronunțat la 26 martie 2024, iar decizia motivată a fost recepționată de recurent la 30 mai 2024. În aceste condiții, recursul declarat la 29 iulie 2024 a fost depus în termenul prevăzut de art. 434 din Codul de procedură civilă.

34. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că, potrivit art. 442 din Codul de procedură civilă, instanța de recurs verifică legalitatea hotărârii contestate în limitele invocate în recurs, prin prisma temeiurilor prevăzute la art. 432 (încheierile nr. [2ra-301/24](#), § 28, [2ra-278/25](#), § 22, [2ra-813/25](#), § 25).

35. Recurentul invocă temeiul prevăzut de art. 432 alin. (1) lit. e) din Codul de procedură civilă, susținând că decizia instanței de apel este arbitrară și se bazează pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor.

36. Potrivit art. 442 alin. (2) din Codul de procedură civilă, aprecierea probelor dată de prima instanță și de instanța de apel este obligatorie pentru instanța de recurs, dacă nu este demonstrată existența situației prevăzute de art. 432 alin. (1) lit. e) din Codul de procedură civilă.

37. Prin urmare, simplul dezacord al recurentului cu concluziile instanței de apel sau susținerea că anumite probe urmau să fie apreciate în alt mod nu sunt suficiente pentru aplicarea art. 432 alin. (1) lit. e) din Codul de procedură civilă. Recurentul trebuie să demonstreze că decizia este arbitrară ori că soluția acesteia se bazează în mod determinant pe o apreciere vădit nerezonabilă a probelor.

38. În prezenta cauză, unul dintre argumentele principale ale recursului se referă la efectul juridic al ordonanței procurorului din 14 aprilie 2017 privind încetarea urmăririi penale în privința Mariei Jelăuc. Recurentul susține că ordonanța respectivă urmează a fi asimilată unei sentințe penale și că acestea trebuie să-i fie recunoscut efectul prevăzut de art. 123 alin. (3) din Codul de procedură civilă.

39. Din decizia contestată rezultă că instanța de apel a examinat argumentul recurentului privind ordonanța din 14 aprilie 2017 și a expus motivele pentru care acesta nu poate duce la admiterea acțiunii. Prin urmare, nu poate fi reținută susținerea recurentului că această problemă nu a fost examinată de instanța de apel.

40. Faptul că recurentul nu este de acord cu răspunsul dat de instanța de apel nu înseamnă că decizia este arbitrară.

41. Celelalte argumente ale recursului se referă la concluziile instanțelor cu privire la dreptul asupra terenului, succesiunea după Olga Savca și Ion Savca, actele referitoare la teren și împrejurările în care dreptul asupra acestuia a fost înregistrat. Aceste argumente au fost invocate și în apel și au fost examinate de instanța de apel.

42. Prin modul în care sunt formulate în recurs, criticile respective urmăresc ca instanța de recurs să verifice din nou împrejurările cauzei și să ajungă la alte concluzii asupra acestora. O asemenea examinare nu corespunde limitelor recursului stabilite de art. 442 din Codul de procedură civilă.

43. Curtea Supremă de Justiție nu urmează să stabilească din nou situația de fapt a cauzei, inclusiv titularul dreptului asupra terenului, modul de acceptare a succesiunii sau circumstanțele care rezultă din înscrisurile administrate în cauză. Aceste aspecte țin de stabilirea circumstanțelor de fapt și de aprecierea probelor, iar nu de controlul de legalitate exercitat în recurs.

44. Recurentul nu a arătat existența unei erori evidente în raționamentul instanței de apel care să permită concluzia că decizia este arbitrară ori că se bazează în mod determinant pe o apreciere vădit nerezonabilă a probelor.

45. Nici susținerea privind motivarea insuficientă a deciziei instanței de apel nu justifică admiterea recursului.

46. Din conținutul deciziei contestate rezultă că instanța de apel a examinat problemele esențiale ridicate prin apel și a indicat motivele pentru care a menținut soluția primei instanțe. Obligația de motivare nu presupune ca instanța să răspundă separat fiecărei afirmații a părții, dacă din considerentele hotărârii rezultă răspunsul asupra problemelor care au importanță pentru soluționarea cauzei.

47. În aceste condiții, simplul dezacord al recurrentului cu raționamentul instanței de apel și reluarea argumentelor privind situația de fapt nu pot fi considerate temei pentru aplicarea art. 432 alin. (1) lit. e) din Codul de procedură civilă (încheierile nr. [2ra-182/25](#) și nr. [2ra-852/24](#)).

48. Completul de judecată concluzionează că motivele formulate în recurs nu demonstrează caracterul arbitrar al deciziei Curții de Apel Bălți și nici faptul că aceasta s-ar baza în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor.

49. Prin urmare, recursul declarat de Sergiu Savca este vădit neîntemeiat și urmează a fi declarat inadmisibil.

50. În conformitate cu art. 431 alin. (2), art. 433 alin. (1) lit. f) și art. 440 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Consideră inadmisibil recursul declarat de avocatul Eugeniu Fencovschi, în interesele lui Sergiu Savca.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecător

Stela Procopciuc

Judecători

Ana Cucerescu

Gheorghe Stratulat